

Sygn. akt IV Pa 1/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Jerzy Zalasieński

Sędziowie: SSO Katarzyna Antoniak

SSO Elżbieta Wojtczuk (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko Gimnazjum w S.

o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne

na skutek apelacji powoda S. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 10 października 2014r. sygn. akt IV P 192/14

oddala apelację.

Sygn. akt IV Pa 1/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV P (...)Sąd Rejonowy (...)IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa S. W. przeciwko Gimnazjum w S. o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było wynikiem następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych:

S. W. od 1 września 2004 r. był zatrudniony w Gimnazjum w S. na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego, od 16 lipca 2004 r. na podstawie mianowania, od 1 września 2004 r. na czas nieokreślony. Powód ukończył jednolite studia magisterskie wychowania fizycznego oraz podyplomowe studia z zakresu informatyki w szkole. Legitymuje się 14-letnim stażem pracy w szkole.

W okresie od 9 maja 2010 r. do 28 lutego 2011 r. S. W. korzystał nieprzerwanie ze zwolnień lekarskich od pracy, w tym od 1 listopada 2010 r. do 28 lutego 2011 r. korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. W okresie od 7 maja 2012 r. do 6 maja 2013 r. korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia. Następnie korzystał ze zwolnień lekarskich od 7 maja

2013 r. do 31 października 2013 r. Od 4 listopada 2013 r. do 14 lutego 2014 r. korzystał natomiast z urlopu bezpłatnego (zestawienie nieobecności k. 19).

W roku szkolnym 2013/2014 w Gimnazjum w S. były 62 godziny dydaktyczne wychowania fizycznego oraz 14 godzin dydaktycznych informatyki. Z tego S. W. miał przydzielonych 16 godzin dydaktycznych wychowania fizycznego oraz 4 godziny dydaktyczne informatyki (arkusz organizacyjny z aneksem k. 13-14, 17-18v).

Pismem z dnia 10 kwietnia 2014 r. S. W. zwrócił się do dyrektora Gimnazjum w S. z wnioskiem o udzielenie mu rocznego urlopu dla poratowania zdrowia, od 8 maja 2014 r. do 7 maja 2015 r. W dniu 6 maja 2014 r. wniosek powoda został uwzględniony (akta osobowe).

Na posiedzeniu rady pedagogicznej w dniu 28 kwietnia 2014 r. dyrektor szkoły przedstawił nauczycielom projekt arkusza organizacyjnego na rok szkolny 2014/2015, a także kryteria, jakimi będzie się kierował przy rozwiązywaniu z nimi stosunków pracy w razie zaistnienia zmian organizacyjnych. W posiedzeniu rady brał udział S. W. (protokół k. 36-38).

Z uwagi na zmniejszenie się w nowym roku szkolnym liczby grup, w jakich prowadzone są zajęcia z wychowania fizycznego i informatyki, w projekcie arkusza organizacyjnego szkoły uwzględniono zmniejszenie się do 50 wymiaru godzin wychowania fizycznego oraz do 12 wymiaru godzin informatyki. W tej sytuacji dyrektor pozwanego wszystkie 12 godzin informatyki przydzielił M. P., zaś jeśli chodzi o godziny wychowania fizycznego, to rozdysponował je w ten sposób, że 22 godziny przydzielił M. T., 20 godzin W. W., a po 4 godziny E. W. i 4 wystawił na wakat (arkusz organizacyjny k. 15-16v).

M. P. jest nauczycielem dyplomowanym, zatrudnionym na podstawie mianowania, ukończył jednolite studia magisterskie wychowania technicznego ze specjalnością informatyki w szkole, ma 17-letni staż pracy pedagogicznej. W. W. jest nauczycielem dyplomowanym, zatrudnionym na podstawie mianowania, ukończył jednolite studia magisterskie wychowania fizycznego, podyplomowe studia z zakresu gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej, ma 29-letni staż pracy pedagogicznej. M. T. jest nauczycielem dyplomowanym, zatrudnionym na podstawie mianowania, ukończył jednolite studia magisterskie wychowania fizycznego, ma 13-letni staż pracy pedagogicznej. E. W. jest nauczycielem dyplomowanym, zatrudnionym na podstawie mianowania, ukończyła jednolite studia magisterskie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, podyplomowe studia z zakresu wychowania fizycznego, zdrowotnego i korektywy, ma 21-letni staż pracy pedagogicznej (zestawienie k. 39-41).

Dyrektor Gimnazjum w S. w dniu 5 maja 2014 r. zwrócił się do Zarządu Oddziału w S. Związku (...), którego członkiem jest powód, z informacją o zamiarze wypowiedzenia mu stosunku pracy. Organizacja związkowa w piśmie z dnia 7 maja 2014 r. nie wniosła zastrzeżeń, prosząc jedynie o ponowne przeanalizowanie arkusza organizacyjnego szkoły i stworzenie możliwości kontynuowania pracy przez powoda. W dniu 7 maja 2014 r. pracodawca wypowiedział S. W. stosunek pracy, jako przyczynę wskazując zmiany organizacyjne polegające na zmniejszeniu liczby godzin wychowania fizycznego w szkole uniemożliwiające dalsze zatrudnienie powoda w pełnym wymiarze zajęć (akta osobowe).

W dniu 5 września 2014 r. do zatwierdzonego przez organ prowadzący arkusza organizacyjnego zawarto aneks, w którym liczbę godzin informatyki ustalono ostatecznie na 13, z których 9 otrzymał M. P., a 4 S. B., jeśli zaś chodzi o wychowanie fizyczne to liczba godzin z tego przedmiotu się nie zmieniła, z tym, że 4 godziny wystawione wcześniej na wakat otrzymał M. P. (aneks k. 47-48).

Sąd Rejonowy ustaliwszy powyższy stan faktyczny uznał, że powództwo S. W. nie miało uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu.

Sąd dokonując weryfikacji trybu dokonania przez pracodawcę wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nie określony analizował jego decyzję na dwóch płaszczyznach, tj. formalnej i merytorycznej.

W zakresie badania wymogów formalnych, takich jak zachowanie formy pisemnej ze wskazaniem terminu wypowiedzenia, wskazania przyczyny, dla której pracodawca podjął taką decyzję, Sąd nie doszukał się w tym zakresie uchybień. Pozwany pracodawca zawarł swoje oświadczenie woli w piśmie skierowanym do powoda, wskazał trzymiesięczny okres wypowiedzenia, jaki w istocie powinien być do niego zastosowany. Wskazał również termin, z upływem którego umowa stosunek pracy ulegnie rozwiązaniu oraz pouczył o możliwości i terminie złożenia wniosku o przeniesienie w stan nieczynny oraz wniesienia przez powoda odwołania do właściwego miejscowo sądu pracy.

Przechodząc do kwestii merytorycznej wypowiedzenia Sąd wskazał, że zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jedn. tekst Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), dyrektor szkoły w razie:

- 1) całkowitej likwidacji szkoły rozwiązuje z nauczycielem stosunek pracy;
- 2) częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny. Nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może wyrazić zgodę na ograniczenie zatrudnienia w trybie określonym w art. 22 ust. 2.

W razie zmian organizacyjnych w szkole, w rozumieniu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, przyjęte przez pracodawcę kryteria wyboru nauczyciela do zwolnienia z pracy podlegają kontroli sądowej, w celu dokonania oceny czy rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem było uzasadnione (wyrok SN z dnia 27 listopada 1997 r., I PKN 399/97, OSNAPiUS 1998/18/541), a wybór konkretnego nauczyciela powinien opierać się na kryteriach obiektywnych, jasnych, niedyskryminujących oraz mających na celu uzyskanie jak najwyższego poziomu nauczania.

Przepisy prawne nie precyzują, o jakie to w tym przypadku kryteria wyboru chodzi. Posiłkując się orzecznictwem Sądu Najwyższego i poglądami doktryny można wskazać najważniejsze z nich. I tak, w doborze nauczyciela do dalszego zatrudnienia powinny być przede wszystkim uwzględnione stopień awansu zawodowego oraz podstawa nawiązania stosunku pracy. Sąd Najwyższy wyjaśnił bowiem, że trwałość stosunku pracy nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania jest chroniona bardziej niż nauczyciela zatrudnionego na podstawie umowy o pracę (wyrok SN z dnia 14 grudnia 2000 r., I PKN 138/00, OSNP 2002/16/374). Nadto, porównanie kwalifikacji zawodowych, jako kolejne kryterium wyboru nauczyciela do zwolnienia, wymaga uwzględnienia nie tylko formalnego poziomu wykształcenia, ale także praktyki w nauczaniu danego przedmiotu. Należy zatem brać pod uwagę okres zatrudnienia na stanowisku nauczyciela przedmiotu, którego liczba godzin nauczania ulega zmniejszeniu, nie zaś ogólny czas wykonywania zawodu (wyrok SN z dnia 10 stycznia 2002 r., I PKN 771/00, OSNP-wkł. 2002/10/4). Jeśli natomiast praca nauczyciela jest najniżej oceniana przez przełożonych oraz uczniów i ich rodziców, to wybór tego nauczyciela do zwolnienia nie jest dowolny, ani nie narusza zasady równego traktowania pracownika lub zasady niedyskryminacji (wyrok SN z dnia 19 maja 2004 r., I PK 608/03, OSNP 2005/3/36). Nie jest bowiem dyskryminacją zwolnienie nauczyciela na podstawie niekorzystnej oceny jego pracy i osiągnięć w nauczaniu i wychowaniu uczniów, szczególnie, gdy jego sytuacja osobista nie jest gorsza niż pozostałych pracowników (wyrok SN z dnia 11 września 2001 r., I PKN 610/00, OSNP 2003/15/356).

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, zdaniem Sądu Rejonowego, przyczyna wypowiedzenia wskazana powodowi jest rzeczywista, obiektywna i konkretna. Bezsporne jest, że w pozwanej szkole zmniejszyła się liczba uczniów, w związku z czym uległa redukcji liczba grup, w jakich prowadzone są zajęcia wychowania fizycznego i informatyki. Spowodowało to określone następstwa w sytuacji pracowniczej powoda i w efekcie wręczenie mu wypowiedzenia stosunku pracy, w oparciu o kryteria typowania pracowników do wypowiedzenia, które były powodowi znane, gdyż zapoznał się z nimi podczas posiedzenia rady pedagogicznej w dniu 28 kwietnia 2014 r.

Należy zaznaczyć, że tak powód, jak i inni nauczyciele posiadający uprawnienia do nauczania spornych w sprawie przedmiotów to osoby legitymujące się stopniem awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego, zatrudnieni na podstawie mianowania.

Przechodząc do poszczególnych przedmiotów, to według stanu na maj 2014 r. w porównaniu z poprzednim rokiem szkolnym ulegała zmniejszeniu liczba godzin informatyki z 14 do 12. W projekcie arkusza organizacyjnego na rok szkolny 2014/2015 dyrektor szkoły wszystkie godziny z tego zakresu przydzielił więc M. P., który ma jednolite magisterskie wykształcenie z tego kierunku, w przeciwieństwie do powoda, który uprawnienia do nauczania informatyki w szkole nabył kończąc studia podyplomowe z tego zakresu. Na korzyść tego pierwszego wypadła również porównanie stażu pracy pedagogicznej.

Zmniejszeniu ulegała również liczba godzin wychowania fizycznego z 62 do 50. Z tej puli 20 godzin dyrektor pozwanego przydzielił W. W., którego staż pracy pedagogicznej jest ponad dwa razy dłuższy niż powoda i w przeciwieństwie do S. W. ma on ukończone dodatkowo studia podyplomowe z zakresu gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej. Porównanie obu tych nauczycieli na każdym polu wypadła więc niekorzystnie dla powoda. Sytuację powoda możnaby porównywać jedynie z sytuacją M. T., który formalnie ma staż pracy pedagogicznej krótszy od powoda o rok. Ta i tak minimalna przewaga powoda ulega jednak całkowitemu zniwelowaniu, kiedy się weźmie pod uwagę frekwencję w pracy obu nauczycieli, która była jednym z kryteriów pracodawcy do typowania nauczycieli do rozwiązania stosunku pracy. Mając bowiem na uwadze liczne nieobecności powoda w pracy spowodowane problemami zdrowotnymi, którymi powód wyróżniał się na tle pozostałych nauczycieli, w tym dużą liczbę dni, na które powód miał wystawione zwolnienia lekarskie, roczny urlop dla poratowania zdrowia, okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, okres korzystania z urlopu bezpłatnego, zasadny jest wniosek, iż jeśli chodzi o faktyczny, a nie tylko formalny staż pracy powoda w pozwanej szkole, to z porównywanych z nim nauczycieli staż pracy, rozumiany jako praca z młodzieżą wykonywana w szkole, S. W. miał najkrótszy. Porównanie kwalifikacji zawodowych jako kryterium wyboru nauczyciela do zwolnienia wymaga bowiem uwzględnienia nie tylko formalnego poziomu wykształcenia i stażu pracy, ale także praktyki w nauczaniu przedmiotu (wyrok SN z dnia 10 stycznia 2002 r., I PKN 771/00, Lex nr 52962).

Łączny okres nieobecności powoda w pracy z powyższych powodów, w samym przedziale lat 2010-2014 wyniósł ponad 2 lata (884 dni). Należy w tym miejscu zauważyć, że powód korzystał także ze zwolnienia lekarskiego od 8 października do 7 listopada 2013 r., przy czym z dniem 23 października 2013 r. ZUS zakwestionował to zwolnienie. Nadto powód od 25 lutego 2014 r. ponownie chciał skorzystać z urlopu bezpłatnego, jednak pracodawca tym razem się na to nie zgodził. Od 8 maja 2014 r. powtórnie natomiast korzysta z urlopu dla poratowania zdrowia. Skoro więc w przypadku M. T. pracodawca mógł zakładać, że w kolejnym roku szkolnym będzie mógł na niego liczyć w sposób adekwatny do potrzeb szkoły, gdyż dotąd miał on tylko pojedyncze dni nieobecności w pracy z usprawiedliwionych przyczyn, to w przypadku powoda miał podstawy do założenia, że nie będzie on dyspozycyjny w nowym roku szkolnym, tym bardziej, że po raz drugi w ciągu dwóch lat złożył on wniosek o urlop dla poratowania zdrowia, który to dyrektor pozwanego musiał mu uwzględnić. W tym przypadku interes powoda musiał więc ustąpić interesowi placówki oświatowej, jakim było pozostawienie w zatrudnieniu nauczycieli, którzy nie korzystają nadmiernie ze zwolnień lekarskich i innych instytucji pozwalających na usprawiedliwioną nieobecność w pracy. Sprzeczne bowiem z celem stosunku pracy jest jego trwanie wtedy, gdy pracownik nie może wykonywać przyjętych na siebie obowiązków z powodu częstych lub długotrwałych absencji chorobowych. Ogólną zasadą jest zaś, że przy podejmowaniu decyzji o wyborze nauczyciela do zwolnienia pracodawca może się kierować własnymi, uzasadnionymi potrzebami (wyrok SN z dnia 12 września 2000 r. I PKN 26/00, Pr. Pracy 2001, nr 3, poz. 32), a interes szkoły jako placówki kształcącej i wychowującej młodzież powinien mieć pierwszeństwo przed indywidualnym interesem nauczyciela (wyrok SN z dnia 20 sierpnia 2001 r. I PKN 570/00, OSNP 2003, nr 13, poz. 311).

Sąd Rejonowy stwierdził również, że złożenie przez nauczyciela wniosku o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia lub korzystanie z takiego urlopu nie stanowi przeszkody do rozwiązania z nim stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (uchwała 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 r., I PZP 1/13, Lex nr 1348188).

W ocenie Sądu Rejonowego mniejsze znaczenie dla sprawy ma porównanie sytuacji pracowniczej powoda i E. W., która wychowanie fizyczne ukończyła tylko podyplomowo, a na nowy rok szkolny otrzymała 4 godziny dydaktyczne z tego przedmiotu. Nawet bowiem gdyby ten wymiar godzin objął powód, nie dałoby to mu pełnego wymiaru zajęć.

Przyjęte jest, że wybór nauczyciela do zwolnienia może zostać zakwestionowany wyłącznie wtedy, gdy był on rażąco dowolny lub oczywiście dyskryminował jednego z nauczycieli. Sądowa ingerencja nie powinna bowiem w sposób budzący jakiegokolwiek niejasności niweczyć, podważać lub stwarzać bariery w wykonywaniu przez dyrektora szkoły uzasadnionych kompetencji wynikających z art. 20 KN, które bywają wymuszone obiektywnymi przyczynami organizacyjnymi szkoły, wymagającymi ograniczeń w zatrudnieniu (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 kwietnia 1999 r., I PKN 652/98, OSNP 2000/11/426; wyrok SN z dnia 8 marca 2012 r., III PK 52/11, OSNAP 2013/3-4/34; wyrok SN z dnia 26 marca 2002 r., I PKN 98/01, Lex nr 563998). W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, nie wystąpiła natomiast sytuacja rażąco dowolnego czy dyskryminującego w jakikolwiek sposób wytypowania powoda do wypowiedzenia stosunku pracy.

Bez znaczenia dla oceny zasadności wypowiedzenia powoda jest opinia rady pedagogicznej na temat projektu arkusza organizacyjnego. Organ prowadzący zatwierdzając projekt arkusza organizacyjnego nie jest bowiem związany opinią o nim rady pedagogicznej, a sama treść arkusza nie była w sprawie kwestionowana. Dlatego zbędne było też przesłuchiwanie wnioskowanych przez powoda świadków, gdyż okoliczności, na które mieliby oni zeznawać wynikają z arkuszy organizacyjnych szkoły.

Podkreślić na koniec należy, iż nie jest rolą Sądu szukanie dla zwalnianego nauczyciela dalszego zatrudnienia w ramach danej placówki oświatowej, ale zweryfikowanie zasadności tego wypowiedzenia w świetle obiektywnych kryteriów, według okoliczności istniejących w momencie jego dokonania (por. wyrok SN z dnia 14 lipca 1999 r., I PKN 156/99, OSNAP i US 2000 nr 19, poz. 714). Dlatego też drugorzędna w sprawie była kwestia przydzielenia nauczycielom w pozwanej szkole godzin będących w wyłącznej dyspozycji organu prowadzącego. To ten organ decyduje bowiem na co będą przeznaczone godziny dydaktyczne z przyznawanej przez niego puli. Skoro były inne, istotniejsze z punktu widzenia interesów placówki potrzeby w szkole, rzeczony godziny nie musiały być przeznaczone dla powoda.

Reasumując, Sąd nie doszukał się w realiach niniejszej sprawy rażących uchybień pozwanego, które mogłyby świadczyć o dowolności wytypowania powoda do wypowiedzenia stosunku pracy i dyskryminującym charakterze takiego wyboru, żeby było to możliwe do wzruszenia decyzji pracodawcy w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc i § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2003 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 10 października 2014 r. wniósł powód zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1). obrazę prawa procesowego art. 233 § 1 kpc poprzez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z z zebrany w sprawie materiałem dowodowym na skutek przyjęcia, że w pozwanym Gimnazjum w S. miały miejsce zmiany organizacyjne, co uzasadniało wypowiedzenie powodowi stosunku pracy, w sytuacji, gdy w zgromadzonym w sprawie materialne dowodowym, brak było opinii Rady Pedagogicznej w zakresie projektu arkusza organizacyjnego;

2). obrazę prawa materialnego art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty przez przyjęcie, że w pozwanym Gimnazjum w S. miały miejsce zmiany organizacyjne, co uzasadniało wypowiedzenie powodowi stosunku pracy, w sytuacji, gdy w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak było opinii Rady Pedagogicznej w zakresie projektu arkusza organizacyjnego.

Podnosząc powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku w całości i uwzględnienie powództwa poprzez uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, albo zasądzenie odszkodowania ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w (...).IV Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest bezzasadna i z uwagi na powyższe podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu I instancji przyjmując je za własne, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 08.10.1998r. IICKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji i są niesłuszne. Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 § 1 kpc.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji pozwanego, to zauważyć należy, że strona odwołująca się powinna wskazać konkretnie jakie ustalenia Sądu I instancji są sprzeczne z jakimi dowodami.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że postawienie zarzutu obrazy art. 233 § 1 kpc nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego przyjętego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów; skarżący może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami juredycznymi, że Sąd rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 1169/99, OSNC 2000/7-8 poz. 139 i z dnia 10 kwietnia 2000 r., V CKN 17/2000, OSNC 2000/10 poz. 189).

Wobec tego, że w apelacji zarzut naruszenia art. 233 kpc takim wymogom nie odpowiada (brak wskazań co do tego z jakimi konkretnymi dowodami ustalenia Sądu Rejonowego są sprzeczne), zarzut ten nie może zostać uwzględniony przez Sąd Okręgowy. W tym miejscu należy podkreślić, że Sąd Rejonowy ustalił, że w roku szkolnym 2014/2015 doszło do zmian organizacyjnych polegających na zmniejszeniu liczby godzin wychowania fizycznego z 62 na 50 i informatyki z 14 na 13 w związku ze zmniejszeniem liczby uczniów na podstawie danych wynikających z arkusza organizacyjnego Gimnazjum w S. za rok 2013/2014 (k. 13-14, 17-18) i z arkusza organizacyjnego Gimnazjum w S. na rok szkolny 2014/2015 (k.15-16, zmienionego aneksem nr (...) k. 47-48). Fakt, że doszło do zmniejszenia liczby godzin lekcyjnych wychowania fizycznego i informatyki w roku szkolnym 2014/2015 w porównaniu do roku szkolnego 2013/2014 w toku procesu przed Sądem Rejonowym nie był kwestionowany przez powoda. Wręcz przeciwnie powód w piśmie z dnia 18 lipca 2014 r. (k. 24-27) odnosi się do podziału godzin wynikających z arkusza organizacyjnego na rok szkolny 2014/2015 wskazując, że da się „dla niego uzbierać” 12/18 lub 14/18 etatu. Przyznał również że wie, iż w roku szkolnym 2014/2015 liczba uczniów w gimnazjum będzie mniejsza (k.28v). Zatem ustalenia faktyczne, co do tego, że w roku szkolnym 2014/2015 r. doszło do zmian organizacyjnych w Gimnazjum w S. zostały poczynione prawidłowo w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty należy wskazać, że niniejsza ustawa dzieli kompetencje rady pedagogicznej na stanowiące (art. 41 ust. 1) oraz opiniodawcze (art. 41 ust. 2). Odnosząc do tych pierwszych wystarczy stwierdzić, że podjęte w ich zakresie uchwały są czynnościami prawnymi o ogromnym znaczeniu. Podjęcie bowiem uchwał w zakresie kompetencji stanowiących warunkuje z jednej strony określone skutki prawne bądź to w sferze działalności samej szkoły lub placówki, bądź to w sferze interesu indywidualnych osób będących uczniami szkoły (jak to się dzieje w przypadku podejmowania uchwał w sprawie wyników klasyfikowania i promowania uczniów). Dyrektor, z zastrzeżeniem przepisu art. 41 ust. 3, jest zobowiązany do ich wykonania, co wyraźnie wynika z art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy. Różnica pomiędzy ust. 1 a 2 polega generalnie na tym, że w zakresie ust. 2 rada nie ma prawa decydowania, a dyrektor nie jest zobowiązany do wykonania uchwał. Nie jest także przewidziany żaden tryb ich kontroli przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny. Ramowe plany nauczania reguluje rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. poz. 204) - dotyczy ono większości typów i rodzajów szkół. Ramowy plan nauczania określa m.in. tygodniowy (semestralny) wymiar godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych dla uczniów (słuchaczy) poszczególnych klas oraz zajęć z wychowawcą dla uczniów poszczególnych klas, na danym

etapie edukacyjnym (z § 2 ust. 1 rozporządzenia). Podstawowe znaczenie na gruncie rozporządzenia ma przepis § 4, obligujący dyrektora szkoły do ustalenia, na podstawie ramowego planu nauczania, dokumentu określanego jako szkolny plan nauczania. Określa się w nim dla poszczególnych klas (semestrów) na danym etapie edukacyjnym tygodniowy (semestralny) wymiar godzin zajęć. W jego ramach są generalnie uwzględniane wszystkie zajęcia, również dodatkowe z puli tzw. godzin do dyspozycji dyrektora (o których mowa w § 3), a także zajęcia z religii lub etyki, które są organizowane w myśl art. 12 ustawy lub przepisów wydanych na jego podstawie. Zgodnie zaś z § 12 ust. 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych Szkół (Dz.U. nr 61, poz. 624) szczegółową organizację nauczania, wychowania i opieki w danym roku szkolnym określa arkusz organizacji gimnazjum opracowany przez dyrektora gimnazjum, z uwzględnieniem szkolnego planu nauczania, o którym mowa w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania - do dnia 30 kwietnia każdego roku. Arkusz organizacji gimnazjum zatwierdza organ prowadzący gimnazjum do dnia 30 maja danego roku.

Przepisy dotyczące sporządzania arkuszy organizacji nie nakładają na dyrektora szkoły obowiązku przedstawiania radzie pedagogicznej projektu arkusza, a jedynie zaznaczają, że dyrektor "sporządza" ten dokument i przedstawia go do zatwierdzenia organowi prowadzącemu. Brak jest zatem w ocenie Sądu podstaw do wniosków wyprowadzonych przez powoda w postawionym zarzucie apelacyjnym, że brak opinii rady pedagogicznej Gimnazjum w S. w zakresie projektu arkusza organizacyjnego na rok 2014/2015 powoduje, że nie doszło do zmian organizacyjnych w pozwanym Gimnazjum w S. w roku szkolnym 2014/2015. Stanowisku powoda przeczą powyższe wywody, a mianowicie to, że dyrektor nie jest związany opinią rady pedagogicznej, jak również, że taka opinia nie jest wymagana dla zatwierdzenia arkusza organizacyjnego przez organ prowadzący i dla jego ważności.

W okolicznościach niniejszej sprawy na radzie pedagogicznej w dniu 28 kwietnia 2014 r. dyrektor gimnazjum przedstawił radzie pedagogicznej projekt organizacyjny na rok szkolny 2014/2015. Z protokołu z posiedzenia rady pedagogicznej z tego dnia wynika, że nie zostały przez radę pedagogiczną zgłoszone żadne uwagi, ani zastrzeżenia do tego projektu arkusza organizacyjnego (k.36-38). Należy zatem uznać, że został on zaakceptowany przez radę pedagogiczną. Należy mieć na uwadze, że w przepisie art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie oświaty ustawodawca nie wskazał formy w jakiej opinia rady pedagogicznej ma być wyrażona, wobec powyższego należy uznać, że może to nastąpić w dowolnej formie zarówno pisemnej jak i ustnej.

Podsumowując należy uznać zgodnie z ustaleniami Sądu Rejonowego, że doszło do zmian organizacyjnych w Gimnazjum w S. w roku szkolnym 2014/2014.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.